

ver økonomien, der sætter grænser for valget af det rigtige undervisningstilbud til de pågældende børn.

Spørgsmålet om en revision af ordningerne har løbende været drøftet med Amdrårdsforeningen og Kommunernes Landsforening, senest på baggrund af Opgavekommissionens anbefalinger, og parterne har bekræftet deres tilslutning til Landsudvalgets og Opgavekommissionens anbefalinger af, hvilke principper der skal være bærende i en fremtidig ordning.

Efter forhandling mellem Kommunernes Landsforening og Amdrårdsforeningen er der opnået enighed om, at det kommunale takstbeløb for elever i børnehaveklasse, grundskolen og 10. klasse forhøjes fra 163 kr. pr. dag (niveau 1999) til 442 kr. pr. dag svarende til 161.250 kr. på årsbasis (niveau 2000) med virkning fra 1. august 2000, hvorefter det reguleres årligt med med en satsregulerings procent, der fastsættes af Finansministeriet. For så vidt angår førskolebørn fastsættes taksten til 93 kr. pr. dag svarende til 33.950 kr. på årsbasis (niveau 2000).

Det er parternes vurdering, at disse takstbeløb vil medføre den ønskede tilskyndelse til, at der udvikler sig en hensigtsmæssig opgavefordeling, og beløbene må anses for at være afbalancerede i forhold til, hvad de mindre kommuner kan bære.

De aftalte ændrede kommunale takstbeløb, der er udgiftsneutrale for staten, vil medføre kommunale merudgifter og tilsvarende amtskommunale mindreudgifter. Opgørelsen af de økonomiske konsekvenser af takstændringerne er i henhold til kommuneaftalen henlagt til Finansieringsudvalget under Indenrigsministeriet. Udvalget skal dels opgøre størrelsen af den samlede overførsel, der skal ske fra det amtskommunale til det kommunale bloktilskud, dels foretage en vurdering af de byrdefordelingsmæssige forskydninger for den enkelte kommune med henblik på eventuelle ændringer i udligningssystemet. Som grundlag for Finansieringsudvalgets arbejde foretages en rundspørge til samtlige amter og kommuner, således at de udgiftsmæssige ændringer som følge af de foreslåede takstændringer kan opgøres for hver enkelt kommune. Dette arbejde er påbegyndt og ventes at kunne færdiggøres ultimo januar.

Klageadgang

Som noget særegent på folkeskoleområdet er undervisningsministeren klagemyndighed for amtsrådets afgørelser vedrørende vidtgående specialundervisning efter folkeskoleloven. De myndigheder, organisationer eller personer, som afgørelsen angår, er klageberettigede efter lovens § 51, stk. 5. I praksis indgives de fleste klager af vedkommende elevs bopæls-

kommune eventuelt i samarbejde med elevens forældre, men forældrene klager også selvstændigt i mange tilfælde. En klage er i almindelighed begrundet med, at kommunen og/eller forældrene finder, at amtsrådets afgørelse om foranstaltningens art og omfang ikke i tilstrækkelig grad modsvarer det konkrete behov, men der forekommer også en del klager over, at amtsrådet har skønnet, at der slet ikke foreligger et behov for vidtgående specialundervisning. En kommunes afgørelser om specialundervisning kan ikke indbringes for undervisningsministeren.

Da amtsrådet efter forslaget ikke længere vil kunne afslå en kommunalbestyrelsens henvisning af en elev til vidtgående specialundervisning, bortfalder begrundelsen for at opretholde klageadgangen vedrørende denne konfliktsituation. Endvidere forventes det, at det foreslåede tætte samarbejde mellem kommune og amt om den konkrete foranstaltningens karakter i vidt omfang vil indebære en enighed mellem myndighederne herom. Efter *forslaget* vil det i overensstemmelse med Landsudvalgets og Opgavekommissionens anbefalinger derfor udelukkende være forældrene, der vil kunne klage over afgørelser vedrørende vidtgående specialundervisning. Det foreslås desuden, at kompetencen til at afgøre klagesagerne overføres fra ministeren til et klagenev, der oprettes til formålet, og som består af særligt sagkyndige medlemmer. Disse forslag skal sammen med de forhøjede takstbeløb tjene til, at antallet af klagesager begrænses mest muligt.

Samtidig forventes, at den nye kompetencefordeling mellem kommuner og amtskommuner kommer til at indebære en forbedret dialog mellem forældrene, kommunen og amtet ikke blot om den konkrete foranstaltning men også om forhold som fx rådgivningsforløb, ventetider på den pædagogisk-psykologisk vurdering eller på iværksættelse af specialundervisningstilbudet, spørgsmål om helhedsindsatsen og rådgivning ved undervisningspligtens ophør. En sådan forbedret dialog må forventes at virke begrænsende på antallet af klagesager. Undervisningsministeriet har i de senere år truffet afgørelse i 300-400 klagesager årligt.

Forsøg

To amtskommuner, Frederiksborg og Roskilde, igangsatte i begyndelsen af 1990'erne forsøg, der indebærer, at de to amtskommuner stort set har gennemført en udlægning af den vidtgående specialundervisning til kommunerne i de to amtsråds kredse. Klage over afgørelser, der træffes i de to amter og de i amterne beliggende kommuner efter lovens ikrafttræden, vil blive omfattet af nyordningen.